

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihail Gajiu împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Drochia cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea efectuării recalculării pensiei pentru limita de vârstă

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Drochia din 22 decembrie 2014, prin care a fost admisă acțiunea

constată:

La 21 ianuarie 2014, Mihail Gajiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Drochia cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea efectuării recalculării pensiei pentru limita de vârstă.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Drochia nr. 31/2013/24739 din 18 mai 2013 i-a fost stabilită pensie pentru limită de vârstă în mărime de 718, 44 lei, reieșind din stagiul total de cotizare de 36 ani, 2 luni și 15 zile dintre care 21 ani, 8 luni și 16 zile în agricultură.

Consideră că actul administrativ vizat este ilegal, deoarece la calcularea mărimii pensiei, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Drochia nu a ținut cont de clasificarea profesională a specialității de lucru în domeniul veterinar - sanitar conform Clasificatorului ocupațiilor din Republica Moldova și Tabelelor de trecere de la versiunea întâia a Clasificatorului activităților din economia Moldovei la versiunea a doua, aprobat și pus în aplicare de către Biroul Național de Statistică la 01 ianuarie 2010, unde profesia de sanitar veterinar a fost exclusă din domeniul agriculturii, iar în situația dată Casa Teritorială de Asigurări Sociale Drochia urma

să-i stabilească și să-i calculeze pensia pentru limită de vârstă în domeniul economiei.

Sușine că de nenumărate ori s-a adresat atât pârâtei, cât și Casei Naționale de Asigurări Sociale a RM cu cereri prealabile, solicitând anularea deciziei nr. 31/2013/24739 din 18 mai 2013 „Privind stabilirea pensiei” și efectuarea recalculării pensiei pentru limita de vârstă, luând în considerație specificul lucrului în domeniul economiei și cu includerea în stagiul de cotizare a perioadei de 12 ianuarie 2009 – 22 septembrie 2010, în care a avut statut de șomer, însă de fiecare dată primea refuz din lipsă de temei de recalculare.

Solicită anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Drochia nr. 31/2013/24739 din 18 mai 2013 „Privind stabilirea pensiei”, prin care i-a fost stabilită pensie pentru limită de vârstă în mărime de 718, 44 lei, cu obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Drochia să-i recalculeze pensia pentru limita de vârstă, luând în considerație specificul lucrului în domeniul economiei și cu includerea în stagiul de cotizare a perioadei 12 ianuarie 2009 – 22 septembrie 2010, în care a avut statut de șomer.

Prin hotărârea Judecătorei Drochia din 22 decembrie 2014 a fost anulată decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale nr. 31/2013/24739 din 18 mai 2013 și aprobată la 24 mai 2013 privind stabilirea lui Mihail Gajiu a pensiei pentru limita de vârstă, ca fiind emisă contrar prevederilor legii.

A fost obligată Casa Teritorială de Asigurări Sociale Drochia să-i stabilească lui Mihail Gajiu pensia pentru limita de vârstă conform condițiilor de activitate în domeniul economic și să-i calculeze pensia în mărime cuvenită începând cu 15 mai 2013.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținută hotărârea Judecătorei Drochia din 22 decembrie 2014, prin care acțiunea a fost admisă.

La 26 ianuarie 2016, Casa Națională de Asigurări Sociale a RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanței, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

Indică că din materialele dosarului de pensionare, Miahil Gajiu beneficiază de pensie pentru limita de vârstă începând cu 15 mai 2013, ca lucrător din agricultură, pe motiv că a realizat mai mult de ½ din stagiul total în agricultură – 21 ani, 8 luni și 16 zile, și anume perioada de activitate ca membru al colhozului „Ленинская правда” anul 1967, perioada 17 mai 1976 – 02 noiembrie 1978 sovhozul „им. Германа” și perioada 15 noiembrie 1978 – 14 aprilie 1997 în „Дрокиевский Колхозживпром”.

Menționează că la întreprinderile agricole se atribuie acele întreprinderi care produc producție agricolă. Anterior, astfel de întreprinderi se considerau fermele de păsări și de cai, fabricile avicole, întreprinderile agricole auxiliare vânzări, aprovizionări alimentare la construcții, întreprinderi industriale, spitale, sanatorii, instituții de învățământ, gospodării de hrănire și îngrășare, fermele de sat de

creștere a cailor, stația de stat pentru lucrul de prăsilă și însămânțare artificială a bovinelor și porcinelor, stațiile și punctele pentru însămânțarea artificială a bovinilor și porcilor, organizate pe lângă sovhozuri și fermele de cai, stațiile de incubator-avicol și alte întreprinderi de stat, care produc producție agricolă de origine animală și vegetală.

Indică că astfel, activitatea lui Mihail Gajiu la întreprinderile enumerate mai sus se consideră ca activitate în domeniul agricol.

Sușține că instanțele ierarhic inferioare au făcut referire doar la faptul că Mihail Gajiu, pe toată perioada sa de activitate a fost angajat în calitate de medic-veterinar, funcția dată fiind regăsită în clasificatorul activităților din economia națională.

Mai menționează că nici prima instanță și nici instanța de apel nu au făcut nicio deosebire în care domeniu a activat Mihail Gajiu și ce statut a avut pe parcursul activității sale.

La fel, instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație nici faptul că Mihail Gajiu, deține carnet de muncă eliberat colhoznicului și nu lucrătorului din economia națională. Mai mult ca atât, lucrătorii din economia națională nici nu dețineau astfel de carnete de muncă.

Relatează că instanța de apel urma să constate cât a activat Mihail Gajiu în economia națională și cât în agricultură, deoarece nu toată perioada ultimul a muncit în domeniul agriculturii, ci doar o $\frac{1}{2}$ din stagiul total de cotizare realizat până la data stabilirii pensiei, și din aceste considerente i-a fost stabilită pensia ca lucrător din agricultură.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 14 decembrie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată (f. d. 224), aceasta fiind recepționată de recurentă la 16 decembrie 2015 (f. d. 225).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 26 ianuarie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Dumitru Mardari